

Sayın Ziyad Ebüzziya

P.K.440

İSTANBUL

GOLOĞLU

16.9.73

Gerçi ne yazsan gelir ama adresim:

Mahmut Goloğlu

Bahçelievler, sokak:60, No:9/8

ANKARA

Resim için
denemek
üçü üç

16.9.1973

Aziz Dostum

Mektubunu aldım, pek sevindim. Bilmem neden, eskidenberi mektubu çok severim. İnsan mektublarında, konuşmalarındakinden daha derli-toplu oluyor. Başladığı sözü bitirebiliyor, anlatmak istediğini tanımlayabiliyor. Oysaki konuşurken daldan dala atlanıyor, karmakarışık bir şey oluyor. Gerçi konuşmak, her zaman yazmaktan daha tatlıdır ama, yazmanın da ayrı bir tatı var. Önce sorularını karşılayacağım.

İstanbul'a bir ara geldim, bir ilâç için. Kimse bilmedi, kimseye me-ram anlatamadım, bölgemizin deyimi ile başüstü döndüm ~~çabucak~~ çabucak... Başkaca gelemedim, oysaki her gün gelmeye niyetim var, çünkü epeyce yorulmuş ve dinlenmeye ihtiyacım var. Tanrı kısmet ederse bu ara gelmek isterdim ama araya Ramazan giriyor. Karadeniz kıyılarına hiç gitmedim.

Kitaplarımdan söz ederken eski harflerle yazdığın ve yapılmasını istediğin şeyin (endeks) olduğunu sanıyorum. Tariflerin çok yerinde, isteğin de yerden göğe haklı ama yapamam. Çünkü bu halleriyle yayınladığım kitaplarımdan masraflarını zorlukla çıkarabiliyorum. Dediklerini de yaparsam, en azından bir kaç forma daha armış olurlar ki, maliyet en azından beş bin daha çoğalır her kitapta.. Yoksa sen beni de, araba ve şöfor tutacak kadar kitaplardan para kazandığımı sanıyorsun? Sanma, çünkü ne ben sırtımı bir devlet yardımına dayamışım, ne de arkamda solcudan yada sağcıdan bir okuyucu kitlesi vardır. Bu nedenle çok istememe, sizinle aynı düşüncede ve istekte olmama rağmen yapamayacağım.

Sağ ve sol konusuna gelince; bu ülkede sağcı ve solcu yok ta sağcı yada solcu bir kaç kişi tarafından kışkırtılıp âlet diye kullanılan diplomalı ve diplomasız, yaşlı ve genç koca bir cahiller kitlesi var. Solcu bol ve ucuz kitapla, sağcı okumaktan el çekmekle bu kitleyi kendi hedefine yönetiyor. Tanrı milletimizi, memleketimizi korusun.

Kemal Tahir merhumun ölüm haberini nasıl duyduğumu, garip tesadüfleri yazmıştım. Yine öyle oldu. Önceki gün Kitabın Değeri diye bir yazı hazırlayıp Eğitim Hareketleri Dergisine verdim. ~~DMH~~ Bu yazıda Kemal Tahirden söz ediyordum. Yazıyı verdim, Kemal Tahirden söz eden senin mektubunu aldım. Tanrının rahmeti üzerine olsun. Ölümünde bir yazı da Cumhuriyete vermiştim, herhalde Tanrının rahmetinden söz ettiğim için basmadılar, ben de Yeni Adam'a verdim, o da Kemal Tahir adından korkup basmadı. Bu kez Eğitim Hareketleri Dergisine verdiğim yazıda sözkonusu ettim mektubunu. Bu vesile ile belirteyim ki ben; kitaplarımdan başka ayrıca her ay Yeni Adam ve Eğitim Hareketi dergilerine de Denemeler niteliğinde bir şeyler yazıyorum. Unutmazsam sana da gönderirim.

Sağlık durumum iyidir, hani gel beyefendi seni mebus yapalım dese-lerdi güçlü kuvvetli bir aday olurum. ~~FAKAT~~ Şaka bir yana, sağlık durumum fena değil, biraz da oburluğumu önleyebilsem, daha iyi olacak.

Tesadüfen yaşamak ve ölmek esprisi sanırsam^m, Fuat Paşa adlı eski bir devlet adamına aittir. Ama sen bir İngiliz dostumuza vermek istersen itiraz etmem. Kemal Tahirin ölüm olayının seyri beni çok üzdü, zavallı göz göre göre gitmiş. Fakat bizim nasıl gideceğimiz bellimi? Ecel gelmiş ci-hane, baş ağrısı bahane...

Bu sıralarda fazla bir şey okuyamıyorum, çünkü 50. yıl için hazırladığım kitaplarımı yayınlama çabasının yoğunluğu ve yorgunluğu içindeyim. Şu sırada üçüncü kitabımın tashihleri ile uğraşıyorum. Tanrı kısmet ederse ay sonunda çıkacak: Anadolu'nun Millî Devleti Pontos, kapakta bir ay-yıldızlı bayrak resmi, bir Anadolu haritası ve Pontosun birinci Başkenti Amasya, ikinci başkenti Sinop, geçici başkenti Bergama, millî mücadele sıralarında kurulması hayal edileninki de Samsun... Hani Trabzon ve Doğu Karadeniz Bölgesi ile Pontosun ilgisi. Bulabilene armağan. İşte böyle bir sürprizli kitap olacak. Eğer bu kitabın işlerini bitirebilirim İstanbulla gelmeye gayret ederim.

Bu arada fotokopilerini gönderdiğin kaside yada beyitlerin bir bileni varmı diye araştırırım. Ben kırk yıl öncesinden beri kitabeleri okurum, fakat bu altı kırmızı ile çizilen kelimeleri okuyamadım. Yabancı adı olması çok muhtemeldir. Fakat ilk altı çizilen kelime buna da benzemiyor. İlk anda (urubayla) gibi bir şey okunuyor.

Tavladaki oyunlara gelince; çocukluğumda bu oyunları yaşlılar oynardı. Adlarını duymuş ve oyunlarını seyretmiştim. Hapis oyunu da vardır. Hani tavlada pulu vurunca oyuncu eline alır, zar atıp boş haneye koymaya çalışır ya, Hapiste bu yoktur, vurulan taş vuran taşın altında hapis kalır, öteki oyuncu üstekini oynayıp pradan kaldırdıktan sonra serbest kalır, vurulmamış gibi devam eder. Bilene rastlarsam hepsi hakkında bilgi elde etmeye çalışırım.

Uydurma yazılara gelince; hiç şaşmadım, çünkü bu örnekler ülkemizde pek çoktur. Bir tarihte Ömer Sami Coşar benim kitaplarımı Yeni İstanbul adlı bir gazete, baskı hatalarıyla birlikte, tefrika etti, mektup yazıp rica ettim, hiç olmazsa hataları düzelt diye, bu sefer cümlelerin yerlerini değiştirdi, hakkı telif kanununun boşluklarından yararlanmak için, dava açacağımı sanarak. Ve de ilk kitabım, ben dağıtmadan önce kitapçılarda satıldı da onlar bittikten sonra benimkine sıra geldi. İlkel topluluklarda bunlar oluyor ne yapacaksın, çünkü sorumluluk duygusu yoktur böyle toplumların kişilerinde vede dava ile nasıl bir sonuc alınabilir, bilemiyorum.

Politikanın özü şu: eğer isteseydi A.P. büyük çoğunlukla kazanırdı. Başkaları bir şeyler kazanacaksa A.P. becerip de kazanamadığı içindir. Vede her yerde adayları iyi olmadığından. Bir de herkes söylüyor; bu usulle bu iş olmaz diye, fakat nasıl olacağını bilen yok. Kusura bakma kâat bitti, yoksa bana kalsa bitmez yazı, gözlerinden öperim özlemlerimle...

er-Selâh